

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 328

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 aprilie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
70.	2		
— Lege pentru ratificarea Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin la 29 octombrie 2014.....			
Acord multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare.....			
433.	2-6		
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin la 29 octombrie 2014			
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
41.	6		
— Hotărâre privind alegerea unui vicepreședinte al Camerei Deputaților			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 78 din 23 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947.....			
7-9			
Decizia nr. 104 din 25 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru			
completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011			
10-12			
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
929.			
— Decizie privind aprobarea cererii de suspendare a activității Societății GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L.			
13			
930.			
— Decizie privind aprobarea cererii de retragere a autorizației de funcționare a Societății I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.			
14			
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE			
22.			
— Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 14/2016 privind desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente în birourile electorale de circumscripție județeană și în biroul electoral de circumscripție a municipiului București, organizate pentru alegerea autorităților administrației publice locale din data de 5 iunie 2016.....			
15			
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE			
Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2015, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Social Românesc			
16			
★			
Rectificări			
16			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin la 29 octombrie 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin la 29 octombrie 2014*), denumit în continuare *Acord*.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin ordin al ministrului, este autorizat să menționeze autoritățile competente din celelalte state cu care se realizează schimbul automat de informații privind conturile financiare.

(2) Ministerul Finanțelor Publice, prin ordin al ministrului, este autorizat să indice, după caz, măsurile și procedurile necesare pentru aplicarea Acordului prevăzut la art. 1.

Art. 3. — Contribuția României pentru finanțarea Secretariatului Organismului de Coordonare a Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare se plătește anual din bugetul Ministerului Finanțelor Publice, începând cu anul semnării Acordului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 25 aprilie 2016.
Nr. 70.

*) Traducere oficială din limba engleză.

A C O R D**multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare**

Întrucât jurisdicțiile semnatarilor Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimbul automat de informații financiare („Acordul”) sunt părți la sau teritorii acoperite de Convenția privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal sau Convenția privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal așa cum a fost aceasta modificată prin Protocolul de modificare a Convenției privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal („Convenția”) sau au semnat sau și-au exprimat intenția de a semna Convenția și recunosc că Convenția trebuie să fie în vigoare și să producă efecte în legătură cu ele înainte de a avea loc primul schimb de informații referitoare la conturi financiare,

întrucât jurisdicțiile intenționează să îmbunătățească conformarea fiscală internațională prin dezvoltarea în continuare a relațiilor lor cu privire la asistența reciprocă în domeniul fiscal,

întrucât standardul comun de raportare a fost elaborat de OECD, împreună cu țările G20, pentru a combate evitarea plății impozitelor și evaziunea fiscală și pentru a îmbunătăți conformarea fiscală,

întrucât o țară care a semnat sau care și-a exprimat intenția de a semna Convenția va deveni o jurisdicție așa cum este definită în secțiunea 1 a prezentului acord numai atunci când aceasta devine parte la Convenție,

întrucât legislația jurisdicțiilor respective solicită sau este de așteptat să solicite instituțiilor financiare să raporteze informații cu privire la anumite conturi și să urmeze procedurile de conformare aferente, în conformitate cu scopul schimbului prevăzut în secțiunea a 2-a a prezentului acord și cu procedurile de raportare și de conformare prevăzute în standardul comun de raportare,

întrucât este de așteptat ca legislația jurisdicțiilor să fie modificată periodic pentru a reflecta actualizările aduse standardului comun de raportare și ținând cont de faptul că atunci când astfel de modificări sunt adoptate de o jurisdicție se va considera că, pentru acea jurisdicție, definiția standardului comun de raportare se referă la versiunea actualizată,

întrucât capitolul III din Convenție autorizează schimbul de informații în scopuri fiscale, inclusiv schimbul de informații în mod automat, și permite autorităților competente ale jurisdicțiilor să convină cu privire la scopul și modalitățile unor astfel de schimburi automate,

întrucât articolul 6 din Convenție prevede faptul că două sau mai multe părți pot conveni de comun acord să facă schimb automat de informații, schimbul de informații având loc între autoritățile competente pe bază bilaterală,

Întrucât jurisdicțiile dispun de sau este de așteptat să dispună până la data la care are loc primul schimb de (i) măsuri de protecție adecvate pentru a se asigura că informațiile primite în baza prezentului Acord rămân confidențiale și sunt folosite numai în scopurile prevăzute de Convenție și (ii) infrastructura necesară pentru un schimb eficient (inclusiv proceduri stabilite pentru asigurarea unor schimburi de informații efectuate în timp util, exacte și confidențiale, mijloace de comunicare eficiente și sigure și capacitatea de a soluționa cu promptitudine întrebările și preocupările legate de schimburile sau solicitările de informații și de a administra prevederile secțiunii 4 din prezentul acord),

întrucât autoritățile competente ale jurisdicțiilor intenționează să încheie un acord prin care să fie îmbunătățită conformarea fiscală internațională în baza schimbului automat prevăzut de Convenție, fără a aduce atingere procedurilor legislative naționale (dacă acestea există), cu respectarea legislației UE (dacă este cazul) și sub rezerva confidențialității și a altor măsuri de protecție prevăzute de Convenție, inclusiv prevederile care limitează folosirea informațiilor schimbate în baza acesteia, astfel, prin urmare, autoritățile competente au convenit după cum urmează:

SECȚIUNEA 1

Definiții

1. În sensul prezentului acord, următorii termeni au următorul înțeles:

a) termenul „**jurisdicție**” înseamnă o țară sau un teritoriu în legătură cu care Convenția este în vigoare sau se aplică, ca urmare a semnării sau ratificării, în conformitate cu articolul 28 sau prin extindere teritorială în conformitate cu articolul 29 și care este parte semnatară a acestui acord;

b) expresia „**autoritate competentă**” înseamnă, pentru fiecare jurisdicție, persoanele și autoritățile listate în anexa B a Convenției;

c) expresia „**Instituția financiară a jurisdicției**” înseamnă pentru fiecare din respectivele jurisdicții, (i) orice instituție financiară care este rezidentă în jurisdicție, dar exclude orice sucursală a acelei Instituții financiare care este localizată în afara jurisdicției, și (ii) orice sucursală a instituției financiare care nu este rezidentă a jurisdicției, dacă sucursala este localizată în jurisdicție;

d) expresia „**instituții financiare raportoare**” înseamnă orice instituție financiară a jurisdicției care nu este o instituție financiară neraportoare;

e) expresia „**cont raportabil**” înseamnă orice cont financiar care este menținut de o instituție financiară raportoare și care, ca urmare a procedurilor de conformare cu standardele comune de raportare, a fost identificat ca un cont care este deținut de una sau mai multe persoane care sunt persoane raportabile pentru altă jurisdicție sau de o entitate pasivă nefinanciară cu una sau mai multe persoane care dețin controlul care sunt persoane raportabile într-o altă jurisdicție;

f) expresia „**standarde comune de raportare**” înseamnă standardul pentru schimbul automat de informații în domeniul fiscal cu privire la conturile financiare (care include comentariile), dezvoltat de OECD împreună cu țările G20;

g) expresia „**Secretariat al Organismului de Coordonare**” înseamnă Secretariatul OECD care, conform paragrafului 3 al articolului 24 al Convenției, asigură sprijin organismului coordonator care este format din reprezentanții autorităților competente ale părților la Convenție;

h) expresia „**Acord în aplicare**” înseamnă în legătură cu oricare două autorități competente că ambele autorități competente au indicat intenția lor de a face schimb automat de informații între ele și au îndeplinit celelalte condiții prevăzute în subparagraful 2.1 al secțiunii 7. Autoritățile competente pentru care acordul se aplică sunt listate în anexa E.

2. Toți termenii cu majuscule care nu sunt altfel definiți în acest acord vor avea înțelesul care este atribuit la data respectivă de legislația jurisdicției care aplică Acordul, acest

înțeles fiind conform cu cel care există în standardele comune de raportare. Orice termen care nu este altfel definit în acest acord sau în standardele comune de raportare va avea, în afară de cazul în care contextul nu cere o interpretare diferită sau autoritățile competente convin asupra unui înțeles comun (astfel cum este permis de legea internă), înțelesul care este atribuit din timp în timp de legislația jurisdicției care aplică acest acord, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale aplicabile a acelei jurisdicții prevalând asupra înțelesului pe care termenul îl are în alte legi ale acelei jurisdicții.

SECȚIUNEA 2

Schimb de informații în legătură cu conturile raportabile

1.1. Conform prevederilor articolelor 6 și 22 ale Convenției și sub rezerva regulilor aplicabile în domeniul declarării și a regulilor de conformare cu standardele comune de raportare, fiecare autoritate competentă va schimba anual, cu cealaltă autoritate competentă, cu care are în aplicare acest acord, pe bază automată, informațiile obținute ca urmare a acestor reguli și prevăzute în paragraful 2.

1.2. Independent de paragraful anterior, autoritățile competente ale jurisdicțiilor listate în anexa A vor trimite, dar nu vor primi informația menționată în paragraful 2. Autoritățile competente ale jurisdicțiilor nelistate în anexa A vor primi întotdeauna informația menționată în paragraful 2. Autoritățile competente nu vor transmite asemenea informații autorităților competente ale jurisdicțiilor listate în anexa A.

2. Informațiile care trebuie schimbate referitoare la fiecare cont raportabil al celeilalte jurisdicții sunt:

a) numele, adresa, NIF-ul și data și locul nașterii (pentru o persoană fizică) a fiecărei persoane raportabile care este titularul contului și în situația unei entități care este titularul unui cont și pentru care după aplicarea regulilor de conformare cu standardele comune de raportare este identificată ca având una sau mai multe persoane care deținând controlul devin persoane raportabile, numele, adresa și NIF-ul entității și numele, adresa, NIF-ul și data și locul nașterii fiecărei persoane raportabile;

b) numărul de cont (sau echivalentul funcțional în absența unui număr de cont);

c) numele și numărul de identificare (dacă există) al Instituției financiare raportoare;

d) soldul sau valoarea unui cont (inclusiv în cazul contractelor de asigurare cu valoare cash sau contractelor de anuitate, valoarea cash sau valoarea de răscumpărare) la sfârșitul anului calendaristic relevant sau altă perioadă de raportare adecvată sau dacă contul a fost închis în timpul aceluși an sau perioade, închiderea contului;

e) în cazul oricărui cont de custodie:

(1) suma brută totală a dobânzii, suma brută totală a dividendelor și suma brută totală a altor venituri realizate în legătură cu activele deținute în cont, în orice situație, plătite sau creditate în cont (sau în legătură cu contul) în timpul anului calendaristic sau altor perioade de raportare adecvate; și

(2) veniturile totale brute din vânzarea sau răscumpărarea activelor financiare plătite sau creditate din cont în timpul anului calendaristic sau al unor perioade de raportare adecvate în legătură cu care instituțiile financiare raportoare acționează în calitate de custode, broker, împuternicit sau în alt mod ca un agent pentru un titular de cont;

f) în cazul depozitarului de cont, suma totală brută a dobânzilor plătite sau creditate în cont în timpul anului calendaristic sau al altor perioade adecvate de raportare; și

g) în cazul oricărui cont care nu este menționat în subparagraful 2(e) sau (f), suma brută totală plătită sau creditată titularului de cont cu privire la cont în timpul anului calendaristic sau al altei perioade adecvate de raportare în legătură cu care instituția financiară raportoare este debitor, incluzând suma totală a oricăror plăți de răscumpărare efectuate către titularul de cont în timpul anului calendaristic sau al altei perioade adecvate de raportare.

SECȚIUNEA 3

Momentul și modalitatea de efectuare a schimbului de informații

1. În scopul efectuării schimbului de informații prevăzut de secțiunea 2, suma și caracterizarea plăților efectuate cu privire la un cont raportabil pot fi stabilite conform principiilor legislației fiscale ale jurisdicțiilor care efectuează schimbul de informații.

2. În scopul obligației de schimb de informații prevăzute de secțiunea 2, informațiile schimbate vor identifica valuta în care este denominată suma vizată.

3. Cu privire la alineatul 2 al secțiunii 2 și sub rezerva procedurii de notificare prevăzute la secțiunea 7, inclusiv datele specificate acolo, informațiile vor fi schimbate începând cu anii specificați în anexa F în nouă luni de la sfârșitul anului calendaristic la care se referă informațiile. Independent de propoziția precedentă, schimbul de informații este efectuat în legătură cu un an calendaristic numai dacă ambele autorități aplică prezentul acord și jurisdicțiile lor respective aplică legislația care solicită raportarea în legătură cu un asemenea an calendaristic și care să fie conformă cu scopul schimbului de informații prevăzut în secțiunea 2 și cu raportarea și procedurile de conformare conținute în standardele comune de raportare.

4. [șters]

5. Autoritățile competente vor efectua schimbul automat de informații descrise în secțiunea 2, în schema standardului comun de raportare în Extensible Markup Language.

6. Autoritățile competente vor conlucra și vor agree asupra uneia sau mai multor metode pentru transmiterea datelor, inclusiv asupra standardelor de codificare în vederea maximizării standardizării și minimizării complexității și costurilor și vor specifica acestea în anexa B.

SECȚIUNEA 4

Colaborare pentru conformare și aplicare

O autoritate competentă va notifica cealaltă autoritate competentă când prima autoritate competentă menționată are motive să creadă că o eroare ar fi putut să conducă la raportarea

de informații incorecte sau incomplete sau o instituție financiară de raportare nu a respectat cerințele de raportare aplicabile și procedurile de conformare cu standardul comun de raportare. Autoritatea competentă notificată va lua toate măsurile corespunzătoare disponibile în temeiul legislației naționale pentru a se ocupa de erorile sau de neconformarea descrisă în notificare.

SECȚIUNEA 5

Confidențialitate și măsuri de protecție

1. Toate informațiile furnizate sunt supuse regulilor de confidențialitate și altor reguli de protecție a datelor prevăzute în Convenție, inclusiv prevederilor care limitează folosirea informațiilor furnizate și în măsura în care este necesar, pentru a asigura nivelul necesar de protecție a datelor personale în conformitate cu protecția care poate fi specificată de autoritatea competentă furnizoare așa cum este cerută conform legislației sale naționale și înscrisă în anexa C.

2. O autoritate competentă va notifica imediat Secretariatul organismului de coordonare referitor la orice încălcare a confidențialității sau nerespectare a protecției datelor și referitor la orice sancțiuni sau acțiuni de remediere care se impuneau în consecință. Secretariatul organismului de coordonare va notifica toate autoritățile competente pentru care acesta este un acord în aplicare cu prima autoritate competentă menționată.

SECȚIUNEA 6

Consultări și amendamente

1. Dacă apar dificultăți de implementare sau interpretare a acestui acord, o autoritate competentă poate cere consultări cu una sau mai multe autorități competente pentru a elabora măsuri adecvate care să asigure aplicarea Acordului. Autoritatea competentă care a cerut consultările va asigura, după cum este cazul, notificarea Secretariatului organismului de coordonare despre orice măsuri care au fost elaborate, iar Secretariatul organismului de coordonare va notifica toate autoritățile competente, chiar și acelea care nu au participat la consultări, asupra oricăror măsuri care au fost elaborate.

2. Acest acord poate fi amendat prin consens, în urma unui acord scris, de către toate autoritățile competente pentru care Acordul este în aplicare. Cu excepția altor înțelegeri convenite, un astfel de amendament este efectiv începând cu prima zi a lunii care urmează terminării unei perioade de o lună după data ultimei semnări a unui astfel de acord scris.

SECȚIUNEA 7

Durata Acordului

1. O autoritate competentă trebuie să trimită Secretariatului organismului de coordonare, la momentul semnării Acordului sau cât mai curând posibil, după ce jurisdicția a adoptat legislația necesară pentru implementarea standardelor comune de raportare, o notificare:

a) că acea jurisdicție a adoptat legislația necesară pentru implementarea standardelor comune de raportare și specificarea datelor relevante efective în legătură cu conturile preexistente, conturile noi și aplicarea sau terminarea procedurilor de raportare pentru conformare;

b) o confirmare dacă jurisdicția este listată în anexa A;

c) specificarea uneia sau mai multor metode pentru transmiterea datelor, inclusiv codificarea (anexa B);

d) specificarea măsurilor de siguranță, dacă ele există, pentru protecția datelor cu caracter personal (anexa C);

e) că are implementate măsuri adecvate și corespunzătoare care să asigure că sunt îndeplinite standardele de confidențialitate și protecție a datelor necesare și atașează chestionarul de confidențialitate și protecție a datelor completat care va fi inclus în anexa D; și

f) o listă a autorităților competente din jurisdicțiile cu care intenționează să se aplice acest acord conform procedurilor legislative naționale (dacă acestea există).

Autoritățile competente trebuie să notifice cu promptitudine Secretariatul organismului de coordonare în legătură cu orice modificare ulterioară care va fi făcută anexelor menționate mai sus.

2.1. Acest acord va intra în vigoare între două autorități competente la ultima dintre următoarele date: (i) data la care cea de-a doua dintre cele două autorități competente a trimis notificarea către Secretariatul organismului de coordonare conform paragrafului 1, inclusiv listarea jurisdicției celeilalte autorități competente conform subparagrafului 1(f), și, dacă este cazul, (ii) data la care Convenția a intrat în vigoare și produce efecte pentru ambele jurisdicții.

2.2. Secretariatul organismului de coordonare va menține și va publica pe site-ul OECD o listă a autorităților competente care au semnat Acordul și între care acesta este un Acord în vigoare (anexa E).

2.3. Secretariatul organismului de coordonare va publica pe site-ul OECD informațiile furnizate de autoritățile competente conform subparagrafelor 1 (a) și (b). Informațiile furnizate conform subparagrafelor 1(c) până la (f) vor fi disponibile celorlalți semnatori în urma unei cereri scrise adresate Secretariatului organismului de coordonare.

3. O autoritate competentă poate înceta schimbul de informații cu o altă autoritate competentă conform acestui acord, printr-o notificare în scris prin care a stabilit că este sau a fost o

neconformare semnificativă din partea celei de-a doua autorități competente în legătură cu acest acord. O astfel de încetare va avea efect imediat. În scopurile acestui paragraf, neconformare semnificativă include, dar nu se limitează la neconformare în ceea ce privește prevederile legate de confidențialitatea și protecția datelor din acest acord și din Convenție, nefurnizarea de informații corespunzătoare și la timp conform acestui acord de către autoritatea competentă sau definirea statutului entităților sau conturilor ca instituții financiare neraportoare și conturi excluse într-o manieră care frustrează scopurile standardelor comune de raportare.

4. O autoritate competentă poate înceta participarea sa la acest acord sau în legătură cu o anumită autoritate competentă, printr-o notificare de încetare în scris către Secretariatul organismului de coordonare. O astfel de încetare devine efectivă în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 12 luni de la data notificării de încetare. În cazul încetării, toate informațiile primite anterior conform acestui acord vor rămâne confidențiale și subiect al termenilor din Convenție.

SECȚIUNEA 8

Secretariatul organismului de coordonare

1. Cu excepția altor prevederi din acest acord, Secretariatul organismului de coordonare va notifica toate autoritățile competente despre orice notificări pe care le-a primit conform acestui acord și va furniza o notificare tuturor semnatarilor Acordului când o nouă autoritate competentă semnează Acordul.

2. Toți semnatorii Acordului vor împărți anual în mod egal costurile de administrare a Acordului prin Secretariatul organismului de coordonare. Fără a ține seama de fraza precedentă, țările care îndeplinesc unele condiții vor fi scutite de împărțirea costurilor conform articolului X din Regulile de procedură ale organismului de coordonare al Convenției.

Semnat în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice.

ANEXA A

LISTA JURISDICȚIILOR NERECIPROCE

[Se va completa.]

ANEXA B

METODE DE TRANSMITERE

[Se va completa.]

ANEXA C

METODE SPECIFICE DE PROTECȚIE A DATELOR

[Se va completa.]

ANEXA D

CHESTIONAR DE CONFIDENȚIALITATE

[Se va completa.]

ANEXA E

AUTORITĂȚI COMPETENTE PENTRU CARE ACESTA ESTE UN ACORD ÎN VIGOARE

[Se va completa.]

DATELE LA CARE SE INTENȚIONEAZĂ SCHIMBUL

Conturi	Se intenționează a fi definit ca:	Datele de la care se intenționează să se facă schimbul de informații		
Conturi noi	Un cont financiar menținut de o instituție financiară de raportare deschis la sau după 1 ianuarie 2016	Septembrie 2017		
		Conturi individuale de valori mari	Conturi individuale de valori mici	Conturi ale entității
Conturi preexistente	Un cont financiar menținut de o instituție financiară de raportare de la 31 decembrie 2015	Septembrie 2017	Septembrie 2017 sau septembrie 2018, în funcție de când a fost identificat ca fiind raportabil	Septembrie 2017 sau septembrie 2018, în funcție de când a fost identificat ca fiind raportabil

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin la 29 octombrie 2014

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin la 29 octombrie 2014, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 aprilie 2016.
Nr. 433.

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE**privind alegerea unui vicepreședinte al Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) și ale art. 29 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul deputat Mihai Alexandru Voicu, aparținând Grupului parlamentar al PNL, se alege în funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților în locul devenit vacant ca urmare a demisiei din această funcție a domnului deputat Ludovic Orban.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 aprilie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 26 aprilie 2016.
Nr. 41.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 23 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea

consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, excepție ridicată de Maria Muth în Dosarul nr. 53.706/299/2014 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care constituie obiectul Dosarului nr. 805D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că își mențin valabilitatea cele statuate în jurisprudența în materie a Curții Constituționale, precizând totodată că eșalonarea plăților prevăzută prin ordonanța de urgență criticată este în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, iar adoptarea acestui act normativ nu neagă posibilitatea de punere în executare a hotărârilor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 53.706/299/2014, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, excepție ridicată de Maria Muth într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.**

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă principiul egalității, dreptul la un proces echitabil, dreptul de proprietate privată și regimul constituțional al adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

6. **Judecătoria Sectorului 1 București** apreciază că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale la care face referire autoarea excepției.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că, în opinia sa, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, apreciind că normele criticate, care s-au aplicat până la finele anului 2014, nu continuă să își producă efecte juridice în prezenta cauză, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, dispozițiile acestei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a acesteia, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a acestei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, precum și a Legii nr. 290/2003.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014. Ordonanța de urgență a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, astfel că textul de lege criticat are în prezent următorul cuprins: *„Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 31 decembrie 2014, plata despăgubirilor stabilite prin hotărârile comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, prin ordinele emise de către șeful Cancelariei Primului-Ministru în temeiul Legii nr. 9/1998 și, respectiv, prin deciziile de plată emise de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006.”*

12. Anterior aprobării prin lege a ordonanței de urgență, suspendarea fusese preconizată pentru un interval de 6 luni începând cu data intrării în vigoare a ordonanței (14 martie 2014), prin legea de aprobare stabilindu-se data de 31 decembrie 2014.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății private și art. 115 alin. (6) privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, în ceea ce privește aplicabilitatea în timp a textelor de lege criticate, că acestea cuprind norme temporare, care au fost în vigoare până la data de 31 decembrie 2014. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare. Ținând cont de împrejurările cauzei, Curtea reține că în speță sunt incidente cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră sintagma *„în vigoare”* este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, în cauza de față, autoarea excepției a cerut punerea în executare silită a unei hotărâri emise de Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 (Hotărârea nr. 2.562 din 8 aprilie 2004), Judecătoria Sectorului 1 București încuvințând executarea silită. Prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată în cursul soluționării contestației la executare formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, care a invocat în susținerea acestei acțiuni prevederile art. 2 din ordonanța de urgență criticată, prin care a fost suspendată, în intervalul 14 martie 2014—31 decembrie 2014, plata despăgubirilor stabilite conform legilor reparatorii

nr. 9/1998, nr. 290/2003 și nr. 393/2006. În consecință, deși în prezent textele de lege deduse controlului de constituționalitate nu mai sunt în vigoare, Curtea este competentă să analizeze prezenta excepție de neconstituționalitate, subliniind totodată faptul că instanța de judecată este cea care are competența de a se pronunța asupra aplicabilității efective la cauza dedusă judecătii a textului de lege supus controlului de constituționalitate.

15. În continuare, Curtea observă că autoarea excepției de neconstituționalitate s-a rezumat, în motivarea acesteia, la a enumera dispozițiile din Legea fundamentală pe care consideră că textul de lege criticat le nesocotește, fără să argumenteze în vreun fel pretinsa contradicție. Față de aparenta nemotivare a excepției, Curtea reține că, în jurisprudența sa, reprezentată prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Astfel, aceasta cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte. Curtea a remarcat că primele două elemente pot fi determinate absolut, dar al treilea element comportă un anumit grad de relativitate, determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Prin urmare, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci ea rezultă din dinamica primelor elemente. În aceste condiții, Curtea a constatat că, în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere deci că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele trei elemente menționate.

16. În cauza de față, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată prin întâmpinarea depusă în vederea contracarării contestației la executare formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților. Deși subpunctul aferent excepției în cuprinsul întâmpinării menționate se limitează la enumerarea unor texte din Legea fundamentală pretins încălcate, din ansamblul întâmpinării se desprinde ideea că autoarea excepției este nemulțumită de condiționarea plății despăgubirilor convenite de existența disponibilităților financiare ale statului, ceea ce ar fi de natură să aducă atingere dreptului de proprietate privată.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Muth în Dosarul nr. 53.706/299/2014 al Judecătorei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

17. Critici similare au mai făcut obiectul analizei Curții Constituționale, care, de exemplu, prin Decizia nr. 31 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, a observat că acordarea despăgubirilor cetățenilor români care au suferit pierderi într-o anumită perioadă de timp istorică a fost stabilită prin legile nr. 9/1998, nr. 290/2003 și nr. 393/2006, iar prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 a fost suspendată acordarea acestor despăgubiri, suspendare care a operat pentru perioada 14 martie—31 decembrie 2014. Având în vedere această situație, Curtea a reținut că măsura instituită de Guvern reprezintă o soluție temporară, limitată în timp, având ca scop evitarea unor eventuale disfuncționalități ale procedurilor de restituire până la adoptarea unui nou cadru legislativ, coerent, care să asigure realizarea efectivă a drepturilor la despăgubire acordate potrivit legilor reparatorii menționate, precum și pentru identificarea surselor de finanțare necesare. Prin urmare, Curtea a constatat că, prin actul normativ criticat, nu a fost negat dreptul la despăgubire, așadar dreptul de proprietate privată al persoanelor îndreptățite, statul urmând să continue procesul de restituire potrivit noii legi adoptate în această materie.

18. Curtea a mai observat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 reprezintă un act normativ cu aplicabilitate limitată în timp, iar statul a depus diligențele necesare continuării procedurilor de despăgubire. Așadar, măsura instituită prin ordonanța de urgență în discuție constituie o măsură adecvată și necesară în vederea atingerii scopului legitim urmărit, fiind de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat, respectiv asigurarea echilibrului bugetar, și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, respectiv despăgubirea efectivă a acestora, fără a încălca art. 44 din Constituție. În același sens sunt și Decizia nr. 346 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 22 iulie 2015, și Decizia nr. 530 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 19 august 2015.

19. Întrucât în cauza de față critica ce poate fi dedusă din cuprinsul întâmpinării se realizează prin raportare la dispozițiile constituționale care garantează și ocrotesc dreptul de proprietate, cele reținute în jurisprudența mai sus citată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

20. În fine, Curtea observă că nu pot fi în mod rezonabil decelate alte eventuale critici de neconstituționalitate, astfel că referirea la celelalte texte din Constituție invocate nu poate fi reținută.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 104

din 25 februarie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare
în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar,
aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, excepție ridicată de Marius Ionel Galan în Dosarul nr. 2.628/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.201D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.427D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, excepție ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 9.707/2/2012* al acestei instanțe.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.201D/2015 și nr. 1.427D/2015, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

dispune conexarea Dosarului nr. 1.427D/2015 la Dosarul nr. 1.201D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 28 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.628/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marius Ionel Galan într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

10. Prin Încheierea din 26 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.707/2/2012*, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile criticate creează discriminări între persoane aflate într-o situație identică, respectiv o diferențiere de salarizare între persoanele care au aceeași vechime și îndeplinesc aceeași funcție, ceea ce contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest context, arată că unul dintre principiile sistemului de salarizare, rezultat din dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (4) și art. 16 alin. (1), precum și din prevederile art. 6 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, este acela că,

pentru muncă egală sau de valoare egală, plata trebuie să fie aceeași, astfel încât să excludă orice discriminare în materia salariului. Apreciază astfel că „diferența de salarizare care rezultă din aplicarea prevederilor art. II art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 este nejustificată obiectiv și rezonabil, criteriul temporal nefiind identificat ca sursă constituțională pentru acordarea unor salarii/remunerării diferite”, sens în care arată că „elementele care determină în mod necesar valoarea salariului sunt: felul muncii, cerințele de calificare profesională și condițiile de muncă”, așa încât „numai aceste elemente au caracter obiectiv și pot conduce la salarizare diferită”. Or, „prin norma criticată s-a instituit un criteriu care nu poate justifica obiectiv și rezonabil diferența de salarizare între judecători și procurori sau orice altă categorie de personal din sistemul public, atunci când îndeplinesc aceeași funcție, la același nivel al instanței, au aceeași calificare profesională”.

12. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că textele de lege criticate sunt în deplin acord cu normele constituționale invocate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Având în vedere criticile formulate, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ordonanță de urgență aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Aceste prevederi au următorul cuprins:

Art. II: „*Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:*

.....
Art. 6. — (1) *În anul 2012, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit*

la art. 10 alin. (5) din legea sus-menționată, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.

(2) *În anul 2012, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător personalului de conducere, precum și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție».*

(3) *Personalul care, în cursul anului 2012, desfășoară activități noi care presupun, potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, acordarea unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția respectivă beneficiază de o majorare a salariului de bază, respectiv a soldei/salariului de funcție, corespunzător numărului de clase de salarizare suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea sus-menționată.”*

17. Prevederile de lege criticate au avut o aplicabilitate temporară, însă, cu toate acestea, continuă să își producă efectele juridice în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, astfel încât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea în acest sens Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea urmează a analiza constituționalitatea acestora.

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, prin raportare la art. 14 și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și art. 41 alin. (4) potrivit căruia „*la muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații*”.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală.

20. În acest sens este, spre exemplu, Decizia nr. 343 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 30 iulie 2014, Decizia nr. 311 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 26 iunie 2015, Decizia nr. 475 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 11 august 2015, Decizia nr. 556 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 19 august 2015, sau Decizia nr. 607 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 25 noiembrie 2015, decizii prin care Curtea a constatat că prevederile art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

21. Curtea reține totodată că soluția legislativă cuprinsă în art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, referitoare la drepturile salariale cuvenite ca urmare a trecerii într-o altă tranșă de vechime în muncă/funcție, se regăsește și în cuprinsul art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie

2010. Și dispozițiile art. 6 din Legea nr. 285/2010 au constituit, la rândul lor, obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 536 din 14 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 19 august 2015, prin care Curtea a constatat că aceste prevederi de lege nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 41 alin. (4) privind egalitatea de salarizare între femei și bărbați și nici prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea discriminării.

22. În esență, prin deciziile mai sus menționate, Curtea a constatat că „diferențele de salarizare apărute sunt rezultatul schimbărilor legislative care au intervenit de-a lungul timpului în această materie, în special între legislația anterioară anului 2010 și cea ulterioară acestui an, iar nu ca urmare a neacordării în anii 2012, 2013 și 2014 a salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent clasei de salarizare prevăzut de Legea-cadru nr. 284/2010”. Totodată, Curtea a reținut că „avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate”.

23. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări

(a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007).

24. Curtea a mai constatat că prevederile criticate, care prevăd modul de calcul al majorării salariale de care beneficiază personalul avansat într-o tranșă de vechime în muncă, nu instituie prin ele însele discriminări de natură a contraveni art. 16 din Constituție. De asemenea, Curtea a subliniat faptul că „legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă”.

25. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 41 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia, la muncă egală, femeile au salariul egal cu bărbații, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută, de vreme ce textul de lege criticat reglementează modul de calcul al majorării salariale în cazul avansării într-o altă treaptă de vechime în muncă, fără a institui discriminări pe criteriul de sex.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezentele cauze.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Ionel Galan în Dosarul nr. 2.628/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 9.707/2/2012* al acestei instanțe și constată că prevederile art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind aprobarea cererii de suspendare a activității
Societății GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 13 aprilie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L., cu sediul social în București, str. Băneasa nr. 24—26, bl. 5/1, sc. A, et. 3, ap. 15, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/2329/2004, cod unic de înregistrare 16149441/2004 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-207/2004, reprezentată de către domnul Ene Constantin, administrator,

a constatat următoarele:

1. Prin Hotărârea nr. 32 din 30 noiembrie 2015 a Adunării generale a asociaților Societății GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L. s-a decis „suspendarea temporară a activității societății pentru o perioadă de până la 3 ani”.

2. La sfârșitul exercițiului financiar 2015, societatea a înregistrat profit în sumă de 11.490,50 lei.

3. Societatea GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L. a notificat toate societățile de asigurare cu care a colaborat cu privire la decizia de suspendare a activității de brokeraj și intenția de încetare a contractelor de intermediere/mandat/brokeraj.

4. Societatea GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L. a solicitat tuturor societăților de asigurare informații privind situația decontărilor (prime intermediare și documente cu regim special).

5. Societatea GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L. a procedat la notificarea asiguraților cu privire la decizia de suspendare temporară a activității și a îndrumat asigurații direct către asigurați pentru plata ratelor aferente contractelor de asigurare în derulare.

6. Conform declarației reprezentantului societății, brokerul nu are înregistrate litigii pe rolul instanțelor de judecată din România, cu societăți de asigurare, intermediari în asigurări, clienți sau foști clienți, angajați sau foști angajați sau alți terți.

7. La data încheierii prezentului proces-verbal Societatea GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L. nu figurează cu debite către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 lit. f) și art. 8 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, pentru o perioadă de cel mult 3 ani, suspendarea activității Societății GENERAL INSURANCE BROKER — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, str. Băneasa nr. 24—26, bl. 5/1, sc. A, et. 3, ap. 15, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/2329/2004, cod unic de înregistrare 16149441/2004, reprezentată de către domnul Ene Constantin, administrator al Societății, și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-207/2004.

Art. 2. — (1) După data suspendării activității, Societății i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea duratei de suspendare, Societatea este obligată să comunice Autorității de Supraveghere Financiară fie reluarea activității de asigurare, fie încetarea activității de broker de asigurare.

(3) Reluarea activității Societății se va dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 21 aprilie 2016.
Nr. 929.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind aprobarea cererii de retragere a autorizației de funcționare a Societății I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 13 aprilie 2016, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, str. Popa Nan nr. 185, sc. 2, et. 8, ap. 55, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/14403/27.08.2008, cod unic de înregistrare 24383175/27.08.2008 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-517/03.10.2008, reprezentată de doamna Bratu Ioana-Monica, în calitate de administrator,

a constatat următoarele:

1. Prin Hotărârea Adunării Generale a Asociațiilor nr. 4 din 15 decembrie 2015 s-a decis încetarea activității societății și s-a solicitat retragerea autorizației de funcționare nr. 908/2008 a societății I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.

2. La data de 30 iunie 2015 societatea I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. a înregistrat profit în sumă de 6.342 lei.

3. Brokerul a notificat toate societățile de asigurare cu care a colaborat cu privire la decizia de încetare a activității și intenția de reziliere a contractelor de intermediere/mandat/brokeraj în asigurări și a solicitat informații privind situația decontărilor (prime intermediare și documente cu regim special).

4. Brokerul a solicitat tuturor societăților de asigurare cu care a colaborat informații referitoare la situația decontărilor (prime intermediare și documente cu regim special). Începând cu data de 1 ianuarie 2016, Societatea I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. nu a mai desfășurat activitate de intermediere în asigurări.

5. Conform documentelor prezentate, precum și a precizărilor reprezentantului legal al Societății I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., doamna Bratu Ioana-Monica, aceasta a înmănat personal, în data de 15 decembrie 2015, notificări clienților, cu privire la încetarea activității societății, începând cu data de 16 decembrie 2015 și i-a îndrumat să se adreseze direct societăților de asigurare emitente ale contractelor de asigurare în derulare.

6. Conform declarației reprezentantului Societății I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., brokerul nu are înregistrat niciun litigiu pe rolul instanțelor de judecată din România cu societăți de asigurare/reasigurare, intermediari în asigurări, clienți sau foști clienți, angajați sau foști angajați sau alți terți.

7. La data de 31 decembrie 2015 Societatea I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. nu înregistrează debite către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 lit. f) și art. 35 alin. (7) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, retragerea autorizației de funcționare a Societății I.M. BRATU — BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, str. Popa Nan nr. 185, sc. 2, et. 8, ap. 55, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/14403/27.08.2008, cod unic de înregistrare 24383175/27.08.2008, reprezentată de către doamna Bratu Ioana-Monica, în calitate de administrator și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK – 517/03.10.2008 și radierea acesteia din secțiunea A și trecerea în secțiunea B din Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, conform dispozițiilor art. 3 și art. 4 alin. (4) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 29/2015 privind Registrul

asiguraților-reasiguraților și Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — După data retragerii autorizației, Societății i se interzice desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoane fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurați, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 4. — Prezentă decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 21 aprilie 2016.
Nr. 930.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 14/2016 privind desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente în birourile electorale de circumscripție județeană și în biroul electoral de circumscripție a municipiului București, organizate pentru alegerea autorităților administrației publice locale din data de 5 iunie 2016

Având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (4) și (6) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali,

văzând Nota Departamentului de organizare a proceselor electorale cu nr. 7.627 din 25 aprilie 2016,

în temeiul art. 104 alin. (1) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Punctul 39 din anexa la Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 14/2016 privind desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente în birourile electorale de circumscripție județeană și în biroul electoral de circumscripție a municipiului București, organizate pentru alegerea autorităților administrației publice locale din data de 5 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 6 aprilie 2016, se modifică și va avea următorul cuprins:

„39. Biroul electoral de circumscripție județeană Vaslui — Gache Daniel”.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,

Ana Maria Pătru

Contrasemnează:

Vicepreședinte,

Constantin-Florin Mitulețu-Buică

Vicepreședinte,

Marian Muhuleț

București, 26 aprilie 2016.

Nr. 22.

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE**CUANTUMUL TOTAL**

**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2015,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale — Partidul Social Românesc**

1. Cuantumul total al veniturilor din cotizații: 92.247 lei.
2. Situația cuantumulului total al cotizațiilor primite în anul 2015

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna ianuarie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna februarie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna martie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna aprilie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna mai	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna iunie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna iulie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna august	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna septembrie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna octombrie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna noiembrie	Cuantumul total al cotizațiilor primit în luna decembrie	TOTAL
1.	DÂMBOVIȚA	96	46	91	126	76	70	40	712	525	110	340	1.115	3.347
2.	PRAHOVA											700	1.150	1.850
3.	SECTOR 2									2.650	2.450	2.450	2.650	10.200
4.	CONSILIU NAȚIONAL								1.400		14.500	11.000	49.950	76.850
5.	TOTAL	96	46	91	126	76	70	40	2.112	3.175	17.060	14.490	54.865	92.247

★

RECTIFICĂRI

În anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 456/2016 pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.997/2015 privind aprobarea Manualului de procedură specifică pentru evaluarea, selectarea și contractarea cererilor de finanțare pentru proiecte aferente submăsurilor, măsurilor și schemelor de ajutor de stat sau *de minimis* aferente Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 13 aprilie 2016, se face următoarea rectificare:

— la art. 4 alin. (3) lit. a) pct. (iii), în loc de: „... *alin. (1)*...” se va citi: „... *art. 3 alin. (1)*...”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 935877